

РЕШЕНИЕ

№ 1294

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20211110217962 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. ИВ. М. срещу наказателно постановление/НП/ № 21-4332-021207/19.10.2021 г., издадено от началник сектор, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

С жалбата се изразява несъгласие с обжалваното наказателно постановление, като се твърди, че същото е незаконосъобразно и неправилно. Поддържа се, че е налице разминаване между описаното в АУАН и НП. Жалбоподателят поддържа, че не е извършил нарушение.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна О"ПП"-СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.07.2021 г. около 00.19 часа жалбоподателят С. ИВ. М. управлявал лек автомобил “М” с ДК № в гр. София по бул. „Околовръстен път“ с посока на движение от бул. „България“ към бул. „Черни връх“. Управляваният от жалбоподателя лек автомобил до номер 28 се движел със скорост 163 км/ч/ /измерена скорост 168 км/ч/ при ограничение на скоростта от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В-26. Скоростта на лекия автомобил била установена от служителите на О”ПП”-СДВР с техническо средство ARH CAM S1 с инв. № 11743ЕЕ, записващо и заснемащо скорост, дата, час и регистрационен номер на автомобила.

На 14.09.2021г. С. ИВ. М. подписал декларация по чл. 188 ЗДвП, в която декларираше, че на 03.07.2021г. около 00.19 часа той е управлявал л.а. “М с ДК № .

На 14.09.2021г. свидетелката Е.Б. съставила на С. ИВ. М. АУАН № 884745/14.09.21г. за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, който бил предявен за подпис на жалбоподателя и той го подписал, като вписал, че има възражение.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено от началник сектор, отдел „ПП”-СДВР атакуваното наказателно постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като са му наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства – АУАН № 884745/14.09.21г., декларация по чл. 188 ЗДвП, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка № 60-С-ИСИС/28.09.20г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство, ежедневна форма на отчет, справка картон на водача, заповед № 8121к-13318/28.10.19г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-515/14.05.18г. на министъра на вътрешните работи, гласните доказателства, съдържащи се в показанията на св. Е.Б., и веществените доказателствени средства – снимка с данни за отчетени стойности на 03.07.21г. на мобилна система за видеоконтрол с № 11743ЕЕ, снимка на въведеното ограничение от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В-26, както и на пътния участък, където е било позиционирано техническото средство.

Гореизборените гласни и писмени доказателства са непротиворечиви и единно изграждат възприетата от съда фактическа обстановка. Съдът се довери на показанията на свидетелката, чиито показания установяват фактите от значение по делото, и се намират в синхрон с писмените доказателства по делото и приобщените веществени доказателствени средства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Безспорно се установи извършването от страна на жалбоподателя на състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Управляваният от жалбоподателя лек автомобил се е движел със скорост 163 км/ч /измерена скорост 168 км/ч/ при ограничение на скоростта от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В-26, на процесната дата и място.

Нарушението е извършено виновно при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е съзнавал, че се движи със скорост над разрешената за населено място, съзнавал е общественоопасния характер на деянието и последиците му, а именно че застрашава обществените отношения, свързани с осъществяване на транспорта, но същият е целял настъпването им.

Размерът на наложените на жалбоподателя административни наказания съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е абсолютно определен – глоба в размер на 700 лева за превишаване над 50 км/ч като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лв. В конкретния случай превишаването е със 83 км/ч, с оглед на което законосъобразно глобата е определена в размер от 1000 лева. Законосъобразно е наложено и кумулативно предвиденото наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца.

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгласно представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения. Възраженията в тази насока са неоснователни. Както АУАН, така и НП са издадени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като нарушението както словесно, така и цифрово са описани

ясно и точно, така че да не оставя съмнение за какво нарушение е санкциониран жалбоподателят. Изрично е посочено техническото средство за измерване на скоростта, включително и чрез инвентарния му номер.

Жалбоподателят е подписал декларация по чл. 188 ЗДвП, в която е вписал, че той е управлявал л.а. “Мерцедес“ с ДК № СВ 9231 НН на процесната дата и място. С оглед на това и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като е установено, че той е лицето нарушител, което на процесната дата и място е управлявало МПС, с което е извършено нарушението.

Съдът не споделя възражението, че в АУАН и НП не е посочено място на извършване на нарушението. Същото е достатъчно конкретизирано, като е посочено, че водачът се е движел по бул. „Околовръстен път“ с посока към бул. „Черни връх“, като нарушението е заснето до № 28. Мястото на извършване на нарушението е напълно конкретизирано, несъмнено ясно е, че се касае за движение в населено място – гр. София, в участък, където е въведено ограничение от 80 км/ч с пътен знак В-26.

Приобщени са писмени доказателства, които несъмнено доказват, че техническото средство, с което е измерена скоростта на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил, е одобрен тип средство за измерване, успешно е преминало последваща проверка, както и се установява мястото, където е било позиционирано.

С всички гореизложени доводи съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено.

Не са налице основания за присъждане на разноски.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН,
Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-021207/19.10.2021г., издадено от началник сектор, отдел ”Пътна полиция” при СДВР, с което на С. ИВ. М. са наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл.

21, ал. 2 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____